

پیام روزه بزرگ

خلقت با اشتیاق تمام در انتظار ظهور پسران خدا است» (رومیان ۸: ۱۹).
با آگاهی از این امر مایل هستم برخی پیشنهادات را خدمت شما ارائه نمایم تا ما را در راه تغییر درونی در این ایام روزه همراهی نمایند.

۱. رستگاری خلقت

برگزاری مراسم سه روز مقدس قبل از عید رستاخیز، یعنی رنج و مرگ و رستاخیز مسیح که اوج مراسم کلیسایی هستند ما را دعوت می‌کنند تا با آگاهی عمیق خود را جهت زندگی کردن در اتحاد با مسیح آماده سازیم (رومیان ۸: ۲۹) چرا که این عطیه ای است از طرف خداوند.

اگر انسان به عنوان فرزند خدا زندگی نماید، اگر به عنوان شخصی زندگی نماید که رستگاری را دریافت نموده است و با نیروی روح القدس هدایت می‌شود و می‌تواند قانون خدا را بشناسد و آنچه را که در قلب خود دریافت نموده است به کار گیرد، او به طبیعت نیز خوبی می‌کند و جهت رستگاری آن همکاری می‌نماید. برای همین منظور همانطور که پولوس رسول می‌فرماید: طبیعت نیز این تمایل را دارد تا فرزندان خدا آشکار گردند تا اینکه آنانی که راز رستاخیز خدا را قبول می‌نمایند از ثمره‌ی آن نهایت لذت را ببرند زیرا برای آن فرا خوانده شده اند تا در

دوستان گرامی، بمناسبت فرا رسیدن ایام روزه چله که ما را برای شرکت نمودن در مراسم عید باشکوه رستاخیز خداوندمان عیسی مسیح آماده می‌سازد، شما را دعوت می‌کنم تا در پیام پاپ اعظم فرانسیس که بدین مناسبت ارسال نموده تأمل و تعمق کنید و از مطالب آن بهرمند شوید.

پیام پاپ اعظم فرانسیس بمناسبت فرا رسیدن روزه چله

جهان خلقت با اشتیاق تمام در انتظار ظهور پسر خداست

(رومیان ۸: ۱۹)

برادران و خواهران گرامی،
هر سال خداوند به واسطه کلیسا «ایامی را در نظر می‌گیرد که به واسطه آن‌ها ایمان داران بتوانند با شادی و سرور روح خود را پاک نمایند و خود را برای روز رستاخیز خداوند آماده نمایند تا با خالی نمودن خویش از هرگونه گناه به کمال زندگی در مسیح برسند». در این راه می‌توانیم هر سال به تکامل نجات که در رستاخیز مسیح کامل گردید نزدیکتر شویم. «زیرا با همین امید نجات یافتیم» (رومیان ۸: ۲۴).

این راز نجات، که در آغاز زندگی ما بر روی زمین آغاز گردیده است، فرایندی است که تاریخ و تمام خلقت را در بر می‌گیرد. پولوس رسول در این زمینه می‌فرماید: «جهان

رستگاری به نهایت تکامل برسند. هنگامی که محبت مسیح زندگی مقدسین را تغییر می‌دهد، روح و جسم و جان آن‌ها خداوند را مدح میسرایند و با دعا و نیایش و تأمل طبیعت را نیز به ستایش و می‌دارند همانطور که ترانه «برادر خورشید» قدیس فرانسیس در زیبایی تمام آن را بیان می‌کند. اما در این جهان توازنی که رستگاری به وجود می‌آورد همواره توسط نیروی مخرب گناه و مرگ تهدید می‌شود.

۲. نیروی ویرانگر گناه

در حقیقت وقتی به عنوان فرزندان خدا زندگی نماییم، رفتارهای ناشایست و مخربی در قبال برادران و حتی سایر مخلوقات از خود بروز خواهیم داد حتی به خودمان نیز آسیب خواهیم رساند و ادعا خواهیم نمود که آزاد هستیم هر طور مایلیم رفتار نماییم. در نتیجه افراط به وجود خواهد آمد و ما را به روشی از زندگی سوق خواهد داد تا محدودیت‌ها و ضوابطی را که شرایط زندگی انسانی و طبیعت برای ما مقرر کرده است احترام نگذاریم و نادیده گرفته از آن تجاوز نماییم و آرزوهای غیر قابل کنترلی را پیش ببریم که در کتاب حکمت برای بدکاران بدان اشاره شده است، همانانی که خداوند منشأ و آینده زندگی ایشان نیست. (کتاب حکمت از کتاب‌های قانونی ثانی عهد عتیق فصل ۲ آیه ۱ تا ۱۱). اگر به سوی رستاخیز راه نرویم و به افق رستگاری نظر نافکنیم همه چیز را فوراً و بلافاصله خواهیم خواست تا برآورده گردد که در نهایت به ناامیدی و یاس تبدیل خواهد گشت.

می‌دانیم دلیل هر گونه بدی گناه است که از همان آغاز خلقت در انسان رخنه نمود و رابطه او با خدا و خلقت و دیگران را قطع نمود که در جسم آن را به همراه داریم. این قطع رابطه با خدا هماهنگی انسان‌ها با خلقت را نیز تحت تاثیر

قرار داد تا جایی که باغی که برای زندگی در آن خلق شده ایم تبدیل به بیابان گشت (پیدایش ۱۷: ۳-۱۸). این همان گناهی است که انسان ادعای خدا بودن می‌نماید و خود را مالک هر چیز دانسته، هر طور می‌خواهد رفتار می‌نماید و از آن به دل خواه خود و به ضرر مخلوقات استفاده می‌کند.

دوری جستن از قانون خدا که همان قانون محبت است به منزله تبعیت از قانونی می‌شود که در آن قانون قوی تر بر ضعیف تر حکم فرما می‌شود. گناه که در قلب انسان ساکن گردد (مرقس ۷: ۲۰-۲۳) حرص و طمع را به وجود می‌آورد و دیگر توجهی به دیگران نمی‌شود حتی به ضرر خویش نیز تمام می‌شود و در نتیجه از خلقت و هر شخص سوءاستفاده می‌شود به نحوی که انسان مالکیت بر هر چیز را حق مسلم خویش می‌داند که در نهایت خود شخص را هم به نابودی خواهد کشاند.

۳. نیروی شفا دهنده توبه و بخشش

برای همین منظور خلقت نیاز مبرم به ظهور فرزندان خدا دارد آنانی که خلقت نو خواهند گردید، «کسی که با مسیح متحد است حیات تازه دارد، هر آنچه کهنه بود در گذشت اینک همه چیز تازه گردیده است» (۲ قرن‌تیان ۵: ۱۷)، با ظهور آنها خلقت نیز حیاتی تازه خواهد یافت و رستاخیز خواهد نمود «آسمانی جدید و زمینی جدید خواهد بود» (مکاشفه ۲۱: ۱) راه فصیح ما را دعوت می‌کند تا با توبه و اعتراف و دریافت بخشش به عنوان مسیحی چهره ای تازه دریابیم و قلبی نو در خود به وجود آوریم تا در نهایت بتوانیم از ثروت شفقت فصیح را در کمال زندگی نماییم.

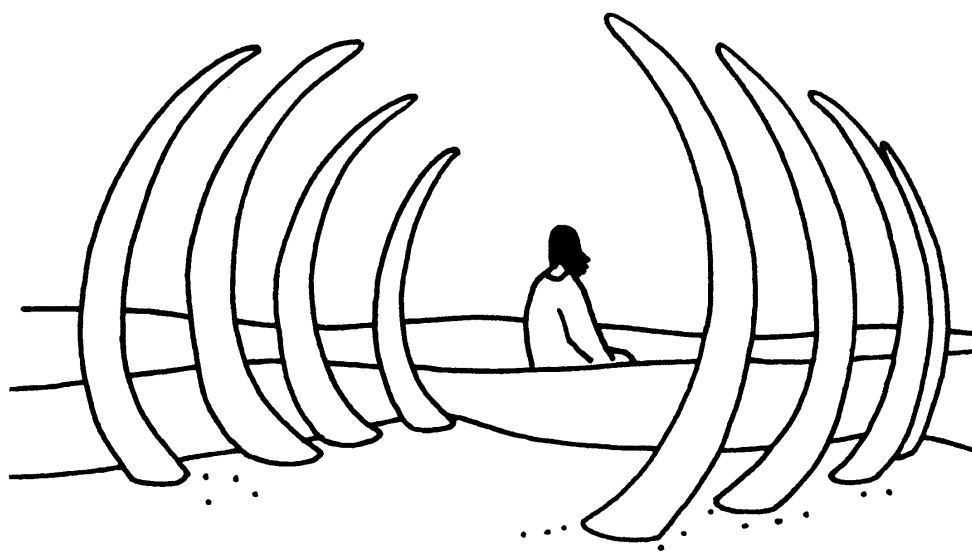
این بی صبری و انتظار خلقت در ظهور فرزندان خدا پایان خواهد یافت. یعنی زمانی که مسیحیان

و همه‌ی مردم راه توبه را با جدیت در پیش خواهند گرفت. تمام خلقت همراه با ما فرا خوانده شده است «از بندگی فساد رها یافته در آزادی پر جلال فرزندان خدا سهیم گردند» (رومیان ۸:۲۱). ایام روزه نشانه‌ای بارز از این تغییر است چرا که مسیحیان را دعوت می‌کند تا راز رستاخیز را هر چه بهتر در زندگی فردی و اجتماعی خود از طریق روزه و دعا و صدقه به کار گیرند. در نتیجه روزه گرفتن یعنی تغییر رفتار در قبال دیگران و در قبال خلقت و دوری از وسوسه داشتن همه چیز برای سیر نمودن طمع خویش و رنج کشیدن از روی محبت برای دیگران که میتواند فضای خالی قلبمان را پر کند. دعا کردن برای دوری جستن از بت پرستی و خودپسندی و آگاه بودن از اینکه محتاج خدا و رحمت او هستیم. صدقه دادن برای بیرون شدن از یک روش زندگی خودخواهانه و عدم جمع کردن همه چیز برای خود و در نظر گرفتن آینده‌ای که به ما تعلق ندارد. بنابراین به واسطه محبتی که خدا نسبت به خویش و خواهران و برادران و تمامی جهان در قلب‌های ما نهاد می‌توان شادی حقیقی را یافت.

برادران و خواهران عزیز روزه پسر خدا وارد شدن او به بیابان خلقت بود تا آن را به باغی تبدیل نماید که در آن رابطه‌ی خدا به همان رابطه‌ی ای برگردد که قبل از گناه اولیه بود (مرقس ۱:۱۲-۱۳ و اشعیا ۵۱:۳). اما روزه ما پیمودن همان مسیر باشد تا امیدواری در مسیح را به خلقت بازگردانیم که «از بردگی و فساد رهایی خواهد یافت و به آزادی پر جلال فرزندان سهیم خواهد شد» (رساله به رومیان ۸: ۲۱).

این ایام را بیهوده سپری نماییم. از خداوند بخواهیم تا ما را جهت پیمودن مسیر واقعی تغییر روحانی ما را یاری دهد. خودخواهی را کنار بگذاریم و نگاه خود را معطوف عید فصح عیسی مسیح نماییم و خود را در اختیار برادران و خواهران نیازمند قرار دهیم و ثمره روحانی و مادی خود را با آن‌ها به اشتراک بگذاریم و پیروزی مسیح بر گناه و مرگ را با شادی و ایمان بپذیریم و بدین طریق این نیروی تغییر دهنده را به تمام خلقت نیز انتقال خواهیم داد.

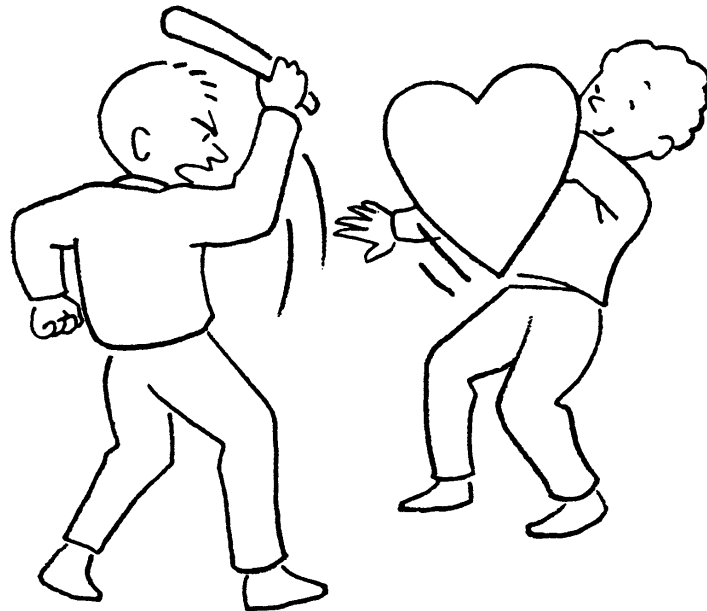
ترجمه از کشیش هرمز اصلانی

در مورد عشق

اگر شما مردم را قضاوت کنید ، وقتی برای دوست داشتن آنها نخواهید داشت.
من سعی می کنم بزرگترین ثروت را که محبت است نثار فقرا کنم که برای ثروتمندان پول
می باشد. خیر ، من بخاطر هزار پوند از جذامی پرستاری نمی کنم ، بلکه بخاطر عشق به خداوند
مشتاقانه این کار را انجام می دهم.
من قیاس را پیدا کردم که اگر آنقدر عشق بورزی تا ناراحت شوی ، دیگر ناراحتی از بین رفته و
فقط بر عشقت افزوده می شود.
من مطمئن نیستم که بهشت دقیقاً چه جایی خواهد بود ، ولی این را می دانم که پس از مرگ
وقتی در مقابل عدالت خداوند قرار بگیریم ، او از ما نمی پرسد چقدر کار خوب در زندگی انجام
داده ای؟ بلکه از ما خواهد پرسید : چه قدر با عشق خدمت کرده ای؟

مادر ترزا

«طرد شدن ، مورد علاقه و توجه کسی قرار نگرفتن و فراموش شدن توسط همگان ، فکر می کنم اینها همه ،
گرسنگی کشیدن بیشتر و فقر شدیدتری هستند ، تا کسی که هیچ چیز برای خوردن نداشته باشد.»
* فکر نکنید عشق برای اینکه ناب باشد باید فوق العاده باشد ، چیزی که ما احتیاج داریم این است که
هیچوقت از محبت کردن خسته نشویم.
* هر وقت که شما به کسی لبخند می زنید ، او را مورد محبت خود قرار داده اید ، یک هدیه زیبا به او ارزانی
داشته اید.
* کارهای خوب حلقه هایی هستند که زنجیر عشق را می سازند.

مادر ترزا

چگونه امید را در دل زنده نگهداریم؟

۱- **انتظارات خود را تعدیل نمایید.** همه تیمها، برنده برترین جام و طلای المپیک نیستند. هر متقاضی کاری، کار پیدا نمی‌کند. بیماری برای همه اتفاق می‌افتد. همه ازدواجها اوج نمی‌گیرند. به این معنا که اهداف خیلی متعالی برای خود در نظر نگیرید.

از سوی دیگر ممکن است امید را گم کرده باشیم. اگر به بزرگترین آرزوی خود نایل شده باشید، سرانجام روزی احساس ناامیدی می‌کنید. زیرا معمولاً موفقیت زودگذر و ناپایدار است. کینگ سولومن اینطور بیان می‌کند: "وقتی به همه چیزهایی که برای بدست آوردنشان بسیار تلاش کرده‌ام دست می‌یابم می‌فهمم که تماماً بی‌معنی بودند. ... گویی در تعقیب باد بوده‌ام. این همان گم کردن امید است... نمی‌دانیم به دنبال چه چیزی هستیم."

۲- **از شکستهای خود درس بگیرید.** باید بدانیم که ناامیدی و شکست، شخصیت و بردباری و صبر می‌سازد. اینها به شما می‌آموزند که با رضایت بپذیرید یا ببازید، هنری که این روزها به سرعت در حال فراموشی است. رومانس معتقد است: "وقتی به طرف مشکلات و امتحانات رانده می‌شویم، می‌توانیم خوشحال هم باشیم چرا که می‌دانیم برای ما مفید هستند و به ما در آموختن صبر و بردباری کمک می‌کنند و بردباری سبب تقویت شخصیت می‌شود...".
قدرت معنوی و روحانی که از ایمان ناب به خداوند نشأت می‌گیرد، سبب ترویج این دیدگاه در مقابل مشکلات می‌شود.
یک کوسه ۱۵۰۰ پوندی دست چپ فردی به نام بتانی همیلتون که در حال موج سواری بود را کند. پاسخ خوشبینانه وی، تعجب شاهدان را برانگیخت. همیلتن می‌گفت: "این برنامه‌ای بود که خدا برای زندگی من در نظر گرفته بود و من هم با آن کنار می‌آیم." سه ماه پس از این رویداد ناگوار دوباره با انگیزه به موج سواری روی آورد. وی این حادثه را به عنوان فرصتی می‌دید که می‌توانست برای دیگران الهام‌بخش وجود خداوند باشد.

۳- **روابط دوستی ایجاد کنید.** خداوند از طریق افراد دیگر به قلبهاتان کمک می‌کند. ممکن است وسوسه شوید که در زمان مواجهه با مشکلات و هنگامی که احساس آسیب‌پذیری می‌کنید، دیوارهای اطراف خود را بلندتر کنید، اما باید بدانید در صورتی که دوستانتان را فراخوانید راحتتر می‌توانید مهر و موم التیام و امید را بکشایید.
در زمانی که در زندگی تنهایی خاصی را حس می‌کردم، از حضور دوستان صمیمی بسیار خوشنود می‌شدم. همسر من خواست از من جدا شود. دو روز قبل از روز طلاق یکی از دوستان قدیمی با من تماس گرفت تا از کم و کیف کار مطلع شود. من همانطور که پشت تلفن برایش توضیح می‌دادم که چطور دنیایم در هم شکسته، به شدت گریه می‌کردم. همین که می‌دانستم دوستم آنجاست و به من توجه می‌کند به من نیرو و امید برای صبر و بردباری بیشتر می‌داد.

۴- **رابطه عمیقتری با خداوند برقرار کنید.** داشتن دوست ضروری است، اما گاهی انسانها در قضاوت، ما را به خطا و اشتباه می‌کشاند. می‌دانیم که خداوند هرگز ما را رها نمی‌کند. او خود می‌گوید: "من شما را به حال خود وا نمی‌گذارم و هرگز رهایتان نمی‌کنم." شخصاً تجربه کرده‌ام که دوستی با خدا سالهای سال مرا در بین انتقاد دوستان و دشمنان، چالشهای مالی، ناامیدیهای تحصیلی و روابط ناموفق سربلند نموده است. خداوند به خوبی از ما حمایت می‌کند و همین باعث می‌شود که به او توکل کنیم.

پولس رسول معتقد است که قدرت و امید را می‌توان در دوستی با خداوند یافت. او می‌نویسد: "اگر خداوند همراه ما باشد، چه کسی می‌تواند با ما مقابله کند، مگر خداوند نمی‌تواند همه چیز به ما عطا کند؟" پولس رسول بر این باور است که هیچ چیز نمی‌تواند او را از عشق به خداوند جدا کند: نه مرگ، نه زندگی، نه فرشته‌ها و نه شیاطین. وی می‌گوید: "ترس از امروز، نگرانیهای فردا و حتی قدرت عالم اموات نیز نمی‌توانند مرا از عشق به خدا دور نمایند"

هر چه بیشتر امنیت خود را در سایه عشق همیشگی به خداوند جستجو کنیم، نیروی ناامیدی و یاس کمتر می‌توانند آرزوهایمان را نقش بر آب کند.

آنکه از بالا نگاه مان می‌کند!

برای هر باری که فکر می‌کنیم کاری که انجام می‌دهیم، خیلی درست است و در عوض دیگران را کوچک می‌کنیم، عیسی این حکایت را برای ما تعریف می‌کند:

دو مرد به معبد بزرگ رفتند. یکی از آنها فریسی بود. فریسیان به قوانین دینی بسیار وفادار بودند. اما آن دیگری جمع‌کننده مالیات بود. در زمان عیسی مسیح به کسانی که جمع‌کننده مالیات بودند، به چشم خوبی نگاه نمی‌کردند.

آن فریسی با سر بلند ایستاده و با خوشحالی تمام، اینچنین به خودش می‌گفت:
خدایا از تو ممنون هستم که با دیگران خیلی فرق دارم، خیلی‌ها دزد و بدکار و دروغگو می‌باشند. اما من مثل آنها نیستم! مثل این باجگیر (مامور مالیات) هم نیستم، بلکه خیلی بهترم! تو می‌دانی خدایا، که من دو بار در هفته روزه می‌گیرم، ده یک هر چه دارم را به معبد پرداخت می‌کنم، و با گناهکاران کاری ندارم... من عین دستوری که در دین آمده زندگی می‌کنم.

کمی دورتر از فریسی، آن باجگیر در مقابل خدا به زمین افتاده بود و با مشت به سینه خود می‌زد و جرات نداشت به آسمان نگاه کند. او چنین دعا کرد:

خدایا، تو بسیار بزرگ هستی و من بسیار کوچکم. اگر میل داری، به من کوچک نگاه کن و بر من رحم نما! چون من فقط یک گناهکار هستم.

عیسی گفت: من به شما می‌گویم که خدا دعای این باجگیر را شنید و او را بخشیده عادل به حساب آورد. اما آن فریسی نیازی به خدا ندارد. او خودش گفت و خودش شنید. او کاملاً از خود راضی بود.

هر کس خود را بالا ببرد، پائین آورده شود و هر که خود را پائین نگاه دارد، یعنی سعی کند خودش را آنطور که هست بشناسد، خدا او را سر بلند خواهد کرد.

معنی کلمات:

فریسی: مردانی بودند بسیار پایبند به قوانین دینی، اما گاهی یادشان می‌رفت که چرا خدا این قوانین را گذاشته است.

عادل به حساب آورد: ما انسانها نمی‌توانیم بفهمیم که در قلب هر کس چه می‌گذرد و یا زندگی او چگونه گذشته است. تنها خدا می‌تواند درباره انسان قضاوت درست را اعلام کند. در حقیقت فقط خدا می‌داند که کی ما عادل (درستکار) هستیم و کی نادرست می‌باشیم.

**هیچکس کاملاً خوب
و یا کاملاً بد نیست.**

- وقتی که دیگران از ما انتقاد می کنند و قضاوت می شویم این باعث می شود که اعتماد به نفس خود را از دست بدهیم.

راه زندگی ...

- وقتی برایمان مُد روز مهم باشد و آنچه مد می شود واقعاً با شخص "من" فرق می کند آدم خودش را "عقب" احساس می کند.

بعضی وقتها فکر می کنم که همیشه یکجور هستیم. اما در حقیقت اینطور نیست. در طول زندگی مان اتفاقات و تغییرات زیادی رخ می دهد.

- وقتی دیگران با ترس هایشان جلو کار یا پیشرفت ما را می گیرند

وقتی نوزاد هستیم ... کاملاً به دیگران وابسته ایم- بدون والدین مان نمی توانیم زندگی کنیم.

- وقتی دیگران به ما اعتقاد و اطمینان ندارند

این باعث می شود آنچه را که داریم از دست بدهیم

وقتی کودک هستیم ... کم کم کشف می کنیم که قادریم راه روییم ، حرف بزنییم بازی کنیم و با افراد غیر خانواده خودمان روبرو شویم.

اما خود بودن سعادت انسان است

وقتی شخص با خودش راست است ، آرام بوده و با دیگران هماهنگی دارد. و اما چطور به اینجا برسیم:

وقتی نوجوانیم ... می خواهیم دنیای خودمان را بسازیم بنابراین از والدین کمی دور می شویم.

وقتی جوانیم ... به تدریج رو در روی انتخاب های مهم زندگی قرار می گیریم مثل انتخاب حرفه و ادامه تحصیلات - حتی در ارتباط با دیگران آدم دیگری هستیم: مثلاً شاید عاشق کسی شویم.

۱- باید قادر باشیم که خودمان را ببخشیم: یعنی محدودیت های خود را ببینیم و بپذیریم . یعنی خودمان را دوست داشته باشیم.

آدمهای بالغ ... تشکیل خانواده- داشتن حرفه- دادن سایر تغییرات اساسی در زندگی مثل در یک مکان کاملاً غریبه زیستن ...

۲- به خودمان اطمینان کنیم: باید قادر باشیم استعدادهای خود را بشناسیم و یاد بگیریم راجع به خودمان و دیگران فکر کنیم.

آدمهای مُسن ... توشه ای غنی از راه طی شده در زندگی داریم و می خواهیم آن را به دیگری هم انتقال دهیم.

۳- صداهای درونمان را بشنویم:

برای این کار حتماً باید فکر کردن را بلد باشیم. یعنی با خودمان تنها باشیم و آرزوهایمان را سبک سنگین کنیم. باید به آرزو جامعه عمل پوشاند.

"خود بودن" آسان نیست!

در تمام طول زندگی مان ما دائماً خودمان را کشف می کنیم ، و تدریجاً می توانیم خودمان باشیم. اما بعضی اوقات با موانعی روبرو می شویم:

۴- به سوی کشف و شناختن دیگری حرکت کنیم: یعنی مفهوم شناختن سایرین و ملاقات کردن را دریابیم.

- بعضی وقتها دیگران به جای ما تصمیم می گیرند که چه چیز برایمان خوب است و چه چیز بد! این ما را از آنچه که هستیم دور می کند.

۵- انتخاب درست را برای داشتن دوستان خوب یاد بگیریم اگر در انتخاب دوست معیار داشته باشیم ، یک دوست خوب برای ما بهترین آئینه برای شناختن خودمان است. یک دوست خوب مرا قضاوت نمی کند و به افکار من احترام می گذارد ، وقتی یک دوست خوب داریم بودن با او ما را متحول می سازد.

- بعضی وقتها از ما بیشتر و بیشتر انتظار دارند ، آن وقت آدم دیگر نمی فهمد! که قادر به چه چیز است.

اخبار و تقویم کلیسایی

جمعه ۱۰ اسفند ۹۷ = ۱ مارچ ۲۰۱۹، یادبود درگذشتگان ، نماز قربانی مقدس ساعت ۱۰ در کلیسای حضرت یوسف برگزار می گردد.

عهد عتیق: حزقیال فصل ۳۷ آیه ۱-۱۴

رساله: اول قرنتیان فصل ۱۵ آیه ۳۴-۵۷

انجیل: متی فصل ۲۵ آیه ۳۱-۴۶

یکشنبه ۱۲ اسفند ۹۷ = ۳ مارچ ۲۰۱۹، یکشنبه اول روزه

عهد عتیق: اشعیاء نبی فصل ۵۸ آیه ۱-۱۲ و ۱۴-۵۹

رساله: افسسیان فصل ۴ آیه ۱۷ الی فصل ۵ آیه ۴

انجیل: متی فصل ۳ آیه ۱۶ الی فصل ۴ آیه ۱۷

از ۱۳ اسفند ۹۷ = ۴ مارچ ۲۰۱۹، آغاز روزه بزرگ ، به مدت یک هفته پرهیز از گوشت و چربی و روزه تا ظهر

چهارشنبه ۱۵ اسفند ۹۷ = ۶ مارچ ۲۰۱۹، ششمین سالگرد جلوس عالی جناب مارلویس رافائل ساکو بر کرسی پاتریارکی کلیسای

شرق کلدانی آشوری کاتولیک .

یکشنبه ۱۹ اسفند ۹۷ = ۱۰ مارچ ۲۰۱۹، یکشنبه دوم روزه.

عهد عتیق : کتاب پیدایش فصل ۵ آیه ۱۹-۳۱

رساله: رومیان فصل ۶ آیه ۱ الی آخر باب

انجیل : متی فصل ۷ آیه ۱۵-۲۷

یکشنبه ۲۶ اسفند ۹۷ = ۱۷ مارچ ۲۰۱۹، یکشنبه سوم روزه.

عهد عتیق: کتاب پیدایش فصل ۷ آیه ۱-۲۴

رساله: رومیان فصل ۷ آیه ۱۴-۲۵

انجیل: متی فصل ۲۰ آیه ۱۷-۲۸

۲۸ اسفند ۹۷ = ۱۹ مارچ ۲۰۱۹، عید یوسف مقدس شفیع کلیسا ، نماز این عید روز پنجشنبه اول فروردین ۹۸ = ۲۱ مارچ ۲۰۱۹، در

کلیسای حضرت یوسف ساعت ۱۰ صبح برگزار می گردد.

یکشنبه ۴ فروردین ۹۸ = ۲۴ مارچ ۲۰۱۹، یکشنبه چهارم روزه.

عهد عتیق: پیدایش فصل ۱۱ آیه ۱-۳۲

رساله: رومیان فصل ۸ آیه ۱۲-۲۷

انجیل: متی فصل ۲۱ آیه ۲۳ الی آخر باب آیه ۴۶

یکشنبه ۱۱ فروردین ۹۸ = ۳۱ مارچ ۲۰۱۹، یکشنبه پنجم روزه

عهد عتیق: پیدایش فصل ۱۶ آیه ۱ الی آخر باب

رساله: رومیان فصل ۱۲ آیه ۱ الی آخر باب

انجیل: یوحنا فصل ۷ آیه ۳۷-۵۲ و فصل ۸ آیه ۱۲-۲۰